

ס י פ ו ר ה ב י ו ל ב ו ל י ם

(פרקי זכרונות בשירה)

הלחן: הזמר הנודד

א.

בגן היו ארבע עשר בנים, בנות
צפורה, אורה, גד ורון ועוד ועוד
ומכי, מיכל, מיכאל, יונה, יונה
וגם עוד שרי, נעמי וגם דליה.
ומרים, אלישבע חסרות, אינן:
בחוץ לארץ מבלות הן את זמנן.

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים, בנים וגם בנות הללו, הללויה,
וזה סיפור הבולבולים, בנים וגם בנות, הללויה הללו.

ב.

הבית הוא היה גדול, צפוף:
מטבח הילדים היה סמוך, סמוך,
ופעם גד ורון חדרו בו במגונב
פתחו הברז והכל הוצף.

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

ג.

ימים קשים הגיעו על כולם, כולם:
לחיפה הם פונו ילדי כיתה וגן.
המודה השתנתה כמנהגה מכבר
ושער בנותקושט בסרט מפואר.
ביום משחק בבית או טיול בעיר,
בערב בינה משכיבה בזה השיר: "והכושי יכול כבר ללכת,
"והכושי עשה את שלו."
"והכושי יכול כבר ללכת,
"והכושי עשה את שלו."

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

ד.

עם תום המלחמה חזרו כיתה וגן
ואש הושר שיר זה בפי כולם: "הביתה הביתה הביתה
"כמו שנסעו הגולים.
"אליך חוליות בגליל
"נוסעים ילדי הגליל."

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

ה.

הבולבולים התחיל אז ללמוד, ללמוד:
"כלים - השדה - חצב - פורח" ועוד ועוד.
בבית הצ'כים גרנו. גם גיגית הובאה.
הורה, משחק בחדר של שלוש/ארבע.
מקום חשוב אחד בלבד נשאר בחוץ:
"לפעוטון!" או קחו גם סיר, לבטח שם תפוס!

פזמון:

וזה סיפור הולבולים

ו.

לרוני יום הולדת, מה נעים, יפה
מתנת הכיתה היתה.....נוצה לפה!
צפורה פעם נסה אל מגדל נישא ורם
ושם במנוחה היא השתינה על כולם!

פזמון:

וזה סיפור הולבולים

ז.

הנה החליטו על בניית "כיתה" כדין,
בצריף היה צפוף מאד - חיי סרדין!
שם במרפסת שלל ענק, גדול:
הכד הערבי ניצב לעין הכל.
סופו של גבורנו - לא בגלל פראות:
לצחק שברו בהתנגשות.

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

ח.

וחדשים אז באו דיבו, צבי, יובל,
הופיעה דליה שולצה, גם יעקב נכלל.
גדול היה המתח - ילדים המון
ויונה השואלת: "כינה היא בהריון?"

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

ט.

בית פרידמן הבנוי היה ארמון ממש
אבל לתוכו דחסו ארבעים דודק:
כיתה אחת למדה שם ב"כיתה" גדולה
השנייה בחדר נדחסה.

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

י.

פינת החי הוסיפה חן ורוך
גולגול והגוזלים מכוסו המוך.
עם בוא החורף אורה בטיפול מסור
הכניסה את כולם, הוסיפה גם תנור.
אולם אז קרה האסון, מחריד
בליל אחד כולם נצלו כמו נזיד!

פזמון:

וזה סיפור הבולבולים

יא.

טיול שנתי לעמק הירדן, ירדן
ושם קרה דבר שאינו לתקן:
בדרך בין אשדוד לאפיקים
אבד למיכאל פנקס הרישומים!
וכך השגנו סוף שנותינו שם בכיתה
זמן של לימוד של כעס אך גם אהבה!

פזמון:

וזה סיפור הולהולים